

SZARVASI LAPOK.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Felévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési és hirdetési pénzek, úgy a lap szerkesztéséhez szükséges közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetési díjak:

Egy három hasábos petítor 5 kr
Kétszeri közlésnél 4 kr
Háromszori közlésnél 3 kr
Többeszi hirdetéseknek engedmény adatik. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

A nyílt térben minden garmonsor díja 10 kr

A mi kiállításunk.

(M) Sikerülni fog-e a mi kiállításunk, az a kérdés?

Mikor évtizeddel ezelőtt a békésmegyei gazdasági egyesület itt Szarvason gazdasági kiállítást rendezett, s az nem igen sikerült, egyenesen azon oknak tudott az be, hogy a kiállítás helye nem volt alkalmas.

Akkor t. i. túl a Körösön, a várostól egy kilométernyi távolságra, a Ponyiczky-kert volt a kiállítás helye. Az mondatott, sokan kik különben a kiállítást meg szemlélték volna, nem tették azt, restek voltak azért annyira fáradni.

Hát ez való igaz. Olyan dilettans-féle nép, mely nem exprofesso foglalkozik a gazdálkodással, restelt odáig fáradni.

No ezen most segítve van. A kiállítás a lehető legjobb helyen lesz, a város kellő közepén a Lusztig-féle tágas kertben

Most ugyan senki fia nem mondhatja, hogy annak meglátogatása nem esik keze ügyébe.

Akkor azt is a sikertelenség okául hozták fel, hogy a rendezést egy rendező bizottság vezette. Sokan voltak, a kiknek a rendezés ügyet vezetniök kellett volna, egyik a másikra szerette háritani a tennivalókat s végre nem tette senki. Volt aztán panasz, hogy ez sem történt meg, azt sem látták el, s mind ebben szenvedett a kiállítás maga.

Most ezen is segítve lesz. A rendezés egy erélyes férfiú Mázor József kereskedő kezében van. Ő intéz el mindent, ő felelős mindenért. Egy gondolat, egy tervnek kell végig vonulni az egész munkán. Tudjuk, hogy ő eddig is mindent megtett, s reméljük, hogy ezentul is mindent megfog tenni, hogy a mű, mit magára vállalt, sikerüljön. Mázort nem egy sikerrel járó vállalat dicséri már eddig is, ez sem fogja felül mulni erejét.

De hát ez után elég-e a sikerhez ennyi? Véleményünk szerint ezen kedvező két körülmény csak alapfeltétele a sikernek, azonban még nem minden.

Ahhoz, hogy a kiállítás sikerüljön, kell még sok kiállító, és kell mennél több látogató.

Lássuk hogyan is állunk tekintetben eddig. Hát valljuk be igazán, hogy lehetnének jobban is az elsőt t. i. a kiállítókat illetőleg.

A külső kiállítók elég szép számban jelentkeztek, nagy gyárosok, kis iparosok, uradalmak és kisebb gazdaságok siettek benyújtani jelentésüket a kiállításra. Ebben a tekintetben — mint előre volt alkalmunk a kiállítási előjegyzések könyvébe bele tekinteni — sok érdekes fogja figyelmünket magára vonni.

De hát hogyan lesz képviselve városunk maga?

TÁRCZA.

Medveczky Adolf halálára.

Elnyúgvál! . . . végtelen szenvedésid
Már elpihentek lenn a sir ólén.
Meváltás lón a sir nyugalma néked,
Balzsam fakad a ciprusok tövén!
A helybe költözél: a végtelenség
Lelkednek régi fényét meghozá.
Dicsőbb életnek nyeri koszoruját,
Ki lelke kincsét dúsan aldozá.

S te ontád bőven lelked drága kincsét,
Arany kedélyed mi ránk ragyogott.
A csüggedőbe erőt hánszor öntél,
Csüggedni bár lett volna tán okod!
Derült szivednek mosolygó sugári
Attördelek a bánat fátyolát,
Te bennünk a lét hervatag virágít,
A kedély gyöngyvirágít ápolád.

Hadd hullassuk hát forró könnyeinket,
A szív gyémántját, sirod fölibe.
Oh hisz' a hant mindnyájunk drága kincsét:
A legszeretőbb szívet fűdi be.
Hadd hullassuk hát forró könnyeinket,
Sirjunk árvultan önmagunk felett,
Számunkra nincsen több baráti szív már,
Mely mint a tied, oly forrón szeret!

Sipos Soma.

Miképen történt az, hogy Siprák Máté majdnót csinált?

(Elbeszélés.)

(Folyt.)

Felöltöztették már Máté halottját, meglátogatták sokan akik szerették a míg élt s most megkönnyezni jöttek, hogy meghalt!

Beállott az este, eljött a zötét, sokan ott maradtak virasztani, a sírókkal sírni, olykor egy-

egy busz szolozsma zendült meg a gyászos hajlékban.

Máté nem mozdult a ravatal mellől, Ott zokogott. Panaszló jaj jai szakított szavakban törték meg: „Látod elhagytál! ugy-e megbocsájtasz Ugy-e nem viszed el annak emlékét magaddal aki megcsalt, hanem azt, a ki téged mindenek felett szeretett s boldoggá tennakart!

. . . Boldog vagy?! Látod, mily nagyon fáj nekem ez a te boldogságod! Oh, lelkem mindenem! nézd, hisz most már látod lelkemet égi lényeddel. Ugy-e látod, hogy nekem fáj, amikor te sirtal, még az is fáj, mikor mosolyogtál, mert tudtam, hogy nem a boldogság hozza a mosolyt szenvedő orczádra; hanem mosolyogtál, hogy boldogíts minket, akiket szerettél, akikért szenvedtél! Mosolyod olyan volt, mint az esti hajnal: vérzik, de gyönyörködött: éjszaka jött rája, mint amarra szokott!

Elmégy hát életem, mindenem! por-házadhoz fogok kijárni s nem viszonzhatom többé a te nagy szelímedet! megtörték szemeid, s arczod mégis mosolyog . . . ugy-e megbocsájtottál mert tudod, hogy már más leszek ezentul, tudod hogy megtartom, amit most ígérek, hogy gyermekeinket boldoggá teszem.

. . . Nem ugy, nem, amint eddig akartam . . . úgy amint te akartad!

Olyan jól esett Máténak, hogy így kisirhatta magát — megkönnyebült szíve, megszilárdult lelke!

Felderült a másnap, a szegény Siprákéknak könnyeiken által nézték ragyogását! De akik Mátét e napon látták észrevették, hogy nem a régi „Máté bácsi“ az már, akivel mindenki tréfálni merészelt. Egy új redő került valahonnan az ő tiszta homlokára, mintha oda jegyezte volna, valami láthatatlan kéz, neje halálának szomorú emlékéit. Komor volt de nem panaszkodott többé.

Megtörtént a végső tisztességtétel is. Elhangzott a sírnál szomorún meghatón az utolsó szózat, át járta a szívet de gyógy-írt hozott rá a

Hald meg esdő szónkat,
Nyisd fel koporsónkat!
Majd azon a napon
A mikor a föld s az ég lánggal ég.
S nem marad más, csak a szent igéd.

Még sajtó szívvél, de nem elcsüggedve tért vissza az özvegy férj, árva gyermekeivel a pusztá elhagyott hajlékba . . .

Elmult, megtörtént s meg nem történté tenni nem lehet, de hogy a seb ne fájjon sokáig, arról gondoskodott az idő.

Siprák Máté magába zárkózott s mesterségének élt nagy szorgalommal. S mintha összebeszéltek volna anyian igyekeztek őt elhalmozni munkával, hogy alig győzte ő, meg a Gyurka.

A lutrinál a legutóbb kihúzott számokra rá se hederített Bánja is ő kijönnek vagy sem, nem akar tudni rólok semmit. S mi öröme volna, ha nyerne is mostan, mikor szerencsésének éppen az nem lehetne részesévé, akiért az ilyen szerencsét kereste, s a melynek keresésekor elvesztette őt!

A multat, melyben csak csalódást látott és a sorsnak gúnyos játékát érezte, — ezt a multat elakarta temetni. Egy tiszta emléke legyen abból: a szerető nő képe, ott a szívében. Erre emlékezteti őt hő képmása Zsuzsika leánya, kinek szemében azt a fényt lelte fel, a mely ott ragyogott egykor, élete párjának szemében, s a melynél ő örülni tanult.

Későbbben, idők multával, már egy öröm napja is volt a háznak. Ugyanis a Gyurkát meglepte a mester azzal, hogy már minden készüléttel megtett arra, hogy őt a jövő vasárnapon felszabadítsa és segédde avassa.

Gyurkát meghatotta mesterének atyai gondoskodása, várva várta ezt az állapotot s mégis csak félt tőle, Eszébe jutott, hogy talán szabadulni akarnak tőle, pedig ifjú lelke, már ugy ide fűződött; talán az a két csillogó szempár kötötte ugy le, a melyről már annyit álmodott, azt sem tudta, hogy miért?! meg aztán félt, hogy hiszeu

Félünk tőle talán önmagához nem elég méltóan.

Igaz, hogy a jelentkezések még folynak, hogy még a mai számunkban is olvasható, a jelentkezők még elfogadtatnak s talán a mi embereinknek legkevesebb okuk volt sietni a jelentkezéssel; mégis már eddig többnek kellett volna történnie.

Szarvas városa egy száz év előtt a Thesedik korban vezérszerepet vitt a közgazdaság terén az egész monarchiában, nem volna illő, hogy ma e tekintetben csak elaradottságáról adjon tanuságot

Fel uraim a kiállításra! Már szülő városunk iránti szeretetünk is azt parancsolja, hogy jó nevünket ne hagyjuk cserben.

Végre ugyan lesz-e a kiállításnak látogatója, nem fog-e a kiállítási kert s a termek kongni az ürességtől?

A közönséget kell hogy valami vonzza, különben nehezen indul. Vonzani pedig az fogja, ha lesz mit megtekinteni s azt mindenki jókor megtudja, hogy megtekinteni való van.

Ma tisztünkben folyólag előre is jelezhetjük, hogy igen is lesz megtekinteni való, csak legyen a ki látta, nézze.

Ha napi lap volnánk, napról napra értesítéseket közölnénk arról, hogy a kiállítás minő phasisban van. Így — mikor csak egy hét múlva találkozhatunk, mikor már maga a kiállítás megnyílik — csak általánosságban szólhatunk.

A munka mindenütt folyamatban van. A kiállítási helyek — és pedig a rendező előrelátó gondoskodásából — fedett helyek a kertben készülnek, s rendeztetnek a termek is.

Abban a tudásban tehát, hogy látni való s ebből tapasztalni, okulni való lesz, felhívjuk közönségünket, hogy a kiállítást minél tömegesebben meglátogatni siessenek.

még nem tud annyit mint egy legény. — nehogy szégyent valljon.

— Hát aztán már Gyuri bácsinak kell hívní magát? zengi tréfásan Zsuzsika.

— Nem édes lányom csak az édes apja jó emlékü nevé: Bodor Gyurinak hívjuk.

— És ki lesz ezután a Gyurka, kérdi majd-nem szomorun a leendő Gyuri, az inas hivatalra czéolvá? — Arról is gondoskodtam — minden meg lesz, légy nyugodt.

— Mégis talán inkább maradnék még egy kicsit inas?

— Már hogy is ne! ? Hát nem volt elég belőle?

— Mert látta mester ur, én nem tudok, nem bírok maguktól megvalni, rebegte Gyurka, félénken nézve Zsuzsika felé s majd elpigyeredett.

— Ugyan Gyuri bácsi!

— Hát himondja, hogy elkell menned szól a mester, — sőt épen meg akarják kérni, hogy az ne jusson eszedbe, mert az nem is illenek.

— Hát nem kell elmenni innét, kiált gyermekes örömmel.

— Már miért kéne!

— A meddig akarom, maradhatok?

— Ameddig isten akarandja.

— Oh! akkor kérem Istent, hogy én mindig maradhassak.

— Hová gondolsz fiam? azután már más kívánságod is lehet, azután meg katonáskodnod is kell majd nemsokára.

— Igaz biz az! de azután megint vissza jöhetek ugy-e?

— Arról majd azután beszélünk. De nekem most el kell menném még a czéh mesterhez, légy hát jó reménységgel.

A mester elment. Gyurka leült egy háromlábú székre. Olyan furcsának találta dolgát, s mégis valami reménység töltötte el szívét, merészében kezdett gondolni arra, akitől álmaik is féltette eddig.

— Nos, mit busul Gyuri bácsi? ez a csengő megszólítás figyelmeztette, hogy más is van bent.

A békési ág. hitv. ev. esperesség közgyűlése.

A békési ág. hitv. ev. esperesség f. hó 23-án tartá őszi közgyűlését Totkomtőson.

A gyűlés Áchim Ádám esperes megható imájával vette kezdetét, melyben isten áldását kérte a hozandó határozatokra.

Elnök Áchim Á esperes ezután bemutatja az esperesi és esperes-felügyelői hivatalokra beadott szavazatokat bontó bizottság jegyzőkönyvét, mely szerint az egyházak összes szavazatával újból ő lett megválasztva esperessé, míg az Oztroluczky Géza halálával megüritt esp felügyelői tisztre Zsilinszky Mihály orsz. képviselő választatot meg 31 szóval 1 ellen. A gyűlés első és egyik fő tárgya tehát az, hogy az újonnan megválasztott felügyelőt hivatalába beiktassa Ennek folytán ajánlja az esperes, hogy az itt időző felügyelőt egy bizottság a megjelenésre kérje föl s e bizottság tagjait ajánlja ntü. id. Jeszenszky Karoly és Szeberényi Andor lelkészeket, továbbá Kemény Mihály és Csörföl Lajos világi tagokat Az indítvány közhelyesséssel fogadtatván, a megválasztott bizottság eltávozik s néhány perc múlva visszatér a beiktatandó felügyelővel Zsilinszky Mihályval, ki díszmagyarban károsan jelent meg s zajos éljenzésekkel fogadtatott.

Áchim Á. esperes erre üdvözlí a megjelent felügyelőt s szépen átgondolt beszédében fejtegeti a protestantizmus alap elveit s részletezi azon érdemeiket, a melyekért a közbizalom Zsilinszkyt ezen diszes állásra helyezte Végül felteszi a szokásos kérdéseket: kész-e elfogadni a megválasztatást? Kész-e letenni az előirt esküt? Mindket kérdésre igenlő feleletet nyervén, Koren Pal esperes főjegyző felolvassa az esküt, melyet Zsilinszky szilárd, csengő hangon mond utána, s a közönség állva hallgat meg. Az eskü letétele után az esperes átadta a beiktatott felügyelőnek a hivatalos pecsétet ki erre elfogadja a felügyelői széket.

Sék elfoglaló beszédére még visszatérünk. A több ízben élénk helyeslések által megszakított s végül általános éljenzéssel fogadott beszéd után az esperesség egyhangulag elhatározta, hogy ugy az esperes, mint a felügyelő székfoglaló beszédét egész terjedelemben felveszi a jegyzőkönyvbe.

Ezután Áchim A. mondott még néhány szóban köszönetet azon megüsztelő bizalomért, hogy immár 3-ad ízben választott meg esperessé.

A gyűlés erre megkezdí tanácskozásait s elsőben is tárgyalás alá kerül Tatay István lemondott szarvasi főgyimn. igazgatónak nyugdíj kérdése. A főiskolai tanács számot vetve az iskola anyagi helyzetével 600 frtot vél Tataynak évi nyugdíjképen megszavazhatónak. Ezzel szemben Horváth S. érd. lelkész és esperes 750 frtot ajánlott. Draskóczy L. h-m-vásárhelyi lelkész igen szép és talpraesett beszédében pártolja a főiskolai tanács indítványát. Több oldalról történt felszólalás után végre az esperesség 750 frtot szavaz meg.

A szarvasi főgyimnáziumon üresedésben volt helyettes tanári állásnak Kuttik Endre tanárjelölt által való betöltése, helyeslőleg tudomásul vétetett

Ugyancsak a szarvasi főgyimn. tanárainak azon kérése, hogy fizetésük fixirozassék s így a tandíjosztaléktól függetleníttessék — egyelőre függőben hagyatott, ellenben a 10 rendes tanár fizetése a folyó tanévre 50 frttal egyhangulag fölemeltetett.

Néhány csekélyebb érdekű ügy elintézése után érdekes vita fejlődött ki a b.-c.s.a.b.a.i. l.gimnázium kérvényénél. A nevezett algyimn. ugyanis, hogy az új középiskola itcrveny kövelelményeinek megfelelőhessen, 3000 frt államségélyért folyamodik s kérte az esperességet, hogy folyamodványát pártolólág terjessze fel. A vita azon elvi kérdés körül forgott, hogy helyes-e s nem jare-e prot. autonomia veszélyeztetésével, ha prot. gimnáziumok államségélyért folyamodnak? A vitában a két elnökön kívül részt vettek Kemény Mihály, Draskóczy L. Haviar Dani. Haan L. Linder K. stb. A vita befejezése után a többség az államségély kérése mellett nyilatkozott s így a kérvény pártolólág terjesztetik fel.

Az imént lefolyt vitával kapcsolatban idősb. Jeszenszky K. lelkész indítványozza, hogy a szarvasi főgyimnázium részére is kérés-ék államségély. Haan L. az indítványt pártolván, kész javaslatot nyújt be azon módzatok iránt, a melyek mellett az államségély kérendő lenne. Javaslatát leküldetik az egyes egyházakhoz tárgyalás és hozzászólás végett. A főiskolai tanács pedig egyidejűleg utasítatik, hogy a főgyimn. alap jelenlegi állásáról a jövő tavaszi gyűlésre szigorú kimutatást nyújtson be.

Végül még több apróbb ügy intézetett el, mire a gyűlés fél 2 után bevégeződött.

Gyűlés után a résztvevők kedélyes közebédre gyűltek össze a „Komló” vendéglő nagytermébe. A számos felköszöntő közül első volt Horváth S. érd. esperesé a királyi családra, melyet a jelen voltak állva hallgattak meg.

Ujdonságok.

Jelen számunkkal a harmadik énegyed utolsó számát veszi olvasó közönségünk. Ki lapunk fejlődését figyelemmel kísérte tapasztalni kellett, hogy a szerkesztőség részéről a lap tartalmának érdekessé tétele, a nyomda részéről a kiállítás csinosítása érdekében kötelességünket teljesíteni törekedtünk. Reméljük is hogy olvasóink pártolásukat tőlünk meg nem vonván, előfizetéseiket az új énegyedre megújítani szivesek lesznek. Az a körülmény, hogy

vissza sem jön! Oly különösen néze t az ember szemébe, amikor bucsuzott, s ugy megszorította a kezét Pedig ő megmondta neki, hogy jöjön azután vissza, mert ha nem — mert ha nem akkor ő sohasem akarja látni. De furcsa az az ő édes apja is, akár milyen jó ember de ő lovalta fel hogy azt mondja: szolgál'd le Gyuri fiam minél előbb azt 3 esztendőt. Jobban esik a szaladgálás, amíg fiatalabb vagy, ugyis meg kell lenni, ha ara termettél. Azután haza jösz, ha megsegít az Isten engemet megtalál'sz ha élek! Hat iszen az mind szép! de hátha vissza se jő? azt mondják hogy most fogják azt a csúf bosnyak országot „elkapálni” — hátha ott ássák meg sírját szegény Gyuri „bácsinak”! Oh, jaj mit mondok: majd megharagudna, ha hallaná Gyuri! Így töprengtet magában a főzés mellett kipirulva, a szép Zsuzsika s olyan kíváncsi volt rá, hogy mennek e már a Molinár bakák is?

Az apja egyszer azt mondta, hogy az első „bagatéria” már lement.

Már Gyuriék is „marsadjuztirung”-ban várják a mozgósítási „reklamot”.

No hiszen volt most mit hallgatni Maténak!

— Gyurit is levinnék?

— Le ám, pedig gyalog. Ő se különb a többinél.

— Szegény! lám kár volt neki beállni.

— Hát hisz ugyis rájött volna már a sor.

— És ott verekednek is?

— Hja! bizony nem is simogatják egymást.

— Egymásra lövöldöznek? Juj isz akkor agyonra löhetik egymás?

— Biz ott hiába kiabálna: „ide ne lőj! itt ember fekszik!” mert ép azt keresik.

De ez akkor mégsem tréfa gondolta Zsuzsika és nagyon rá talált ütni a kutácscsal a cziczára amiért ez egy köcsögbe belenézett.

— Mit csinál'sz azzal a szegény párával?

— Adta bosnak férgé! Mit kotynyeleskedik Máté elnevette magát, hogy biz ebbe a lányba kárba vészett egy egy baka, — azt nem vette észre, hogy inkább beléve . . . tt

épen Szarvas városa „földvevő” gazdag
gazdaközönsége legkevésbé járul helyi érde-
kü lapunk fenntartásához, megszorított ta-
pasztalást nyújt ugyan, biztat bennünket
azonban a remény, hogy idővel felolvad az
ő közönyük jégkérgé is s lassanként befog-
ják látni azt, hogy a gazdag alföld gazdag
földművelő földbirtokosaira a földszerzés fő-
rekvénésén felül még nemesebb kötelességek
is várnak, áldozni a kulturális érdekekért.
Lapunk előfizetési díja:

Egészévre 5 frt.

Félévre 2 frt 50 kr.

Negyedévre 1 frt 25 kr.

Az előfizetéseket kérjük előírt hivatal-
hoz küldeni.

Szarvas, szeptember 28. 1884.

A „Szarvasi Lapok” kiadó hivatala.

A f. ly. év okt. ber. hó 4. 5. 6. án, a békés-

megyei gazdasági egyesület által Szarvason rendezendő gazdasági s ipar kiállítás iránt az érdeklődés mindinkább élénkül, s naponként számos bejelentések történnek az ország különböző vidékeiről épp úgy mint a helybeliek által, számos nagy uradalmak s gépgyárosok jelentették már be a kiállításra részvételüket; — különösen szarvasmarha és ló igen szép számmal és anyaggal lesz képviselve. Az eke verseny igen élénknek ígérkezik a mennyiben valamennyi jobb nevű hazai ekegyáros részt fog abban venni egy stöbbszerű ekeivel. Az ekeverseny közvetlen a város közelében levő „Ha lesz, melletti földön fog megtörténni. — Az iparosok közül néhányan oly remekül készített tárgyakat jelentettek be, melyek nem csak egy helyi érdekű, de bármely nagyobb szabású kiállításra is méltófelülményt keltenének. A gazdasszonyok sem akarván hátramaradni, általuk is történt már több bejelentés, s hisszük hogy a házi ipar s a női kézimunka kiállítás nemcsak nagy számú kiállítási tárgyak által, hanem ügyes elrendezésüknel fogva is méltán feltűnést fognak kelteni, a mennyiben ezen osztály rendezését Salacz Ferenczné ő nagysága volt szíves elvállalni. Ez alkalommal felkértek a nagyérdemű közönség azon része, kik netán kiállítani akarnának, hogy ebbeli szándékukat legkésőbb f. évi október 1-ig a rendezőségnek tudatni sziveskedjenek, hogy a rendezőség jó eleve tájékozhatta magát a kiállítandó tárgyak mennyiségéről. A kiállító tárgyak péntek estig okvetlen beadandók a kiállítás helyiségébe Lusztag Sámuel úrnő házában, Minden egyes darabra reá irandó a kiállító neve s lakhelye. Kik netán gabona neműeket állítanak ki, azok abból három liternyi mennyiséget fehér vászonzsacsókban küldjék be, takarmány magvakból 2 liternyi mennyiség is elegendő. — A kiállításra vonatkozó bármilyen felvilágosítással legkészségesebben szolgál a rendezőség.

Halalozás. Társadalmi életünk egyik legkedvesebb alakját, a mindég közszeretethen álló Medveczky Adolfot mult csütörtökön kérésű rokonai ismerősei és barátai teljes részvétel mellett örök nyugalomra. Rég halott volt ő már ránk és családjára nevezve s a halál csak súlyos szenvedéseitől szabadította meg. A mélyen szomorodott család a következő halotti jelentést adta ki. Axmann Emília saját s gyermekei: Paula s férje Boros Kálmán, Emilia, Alojzia, Ferencz Margit és Anna, továbbá az elhunytak testvérei Medveczky Károly Gusztáv s Zsigmond valamint ipa Axmann Ferenc s gyermekei Axmann Irma férjével Bakay Dániellel s Axmann Etelka számos rokonai nevében fájdalom zuzta szívvel tudatják a szerető férj, áldott édes atya jó testvér, vő s sógor MEDVECZKY ADOLF nyug. uradalmi ispán a szarvasi közbirtokosság pénztárnokának f. évi szept. 22-én élte 58 ik boldog házasságának 24. évében hosszas szenvedés után a halotti szentségek fekvését mellett bekövetkezett gyászos elhunytát.

A drága kiszivedettnek hült tetemei f. hó 23-án d. u. 4. órakor fognak beszentelés után a halásztelki rom. kath. sirkertben örök nyugalomra tetetni, az engesztelő szent mise áldozat pedig 24-én d. e. 9 órakor fog a helybeli rom. hath. egyházban az Ég urának bemutatni. Lengjen áldás és béke hamvain!

Amerikai párbj áldozata. Városunk szülőltje, s pár év előtt főgymnasiumunk egyik növendéke. Szöllősi (Weinberger) Izidor 19 éves ifjú a szabadkai főgymnasium VIII. osztályú tanulója fegyverrel vetett véget életének. A „Bácskai Ellenőr” következőket írja ez esetről: Szöllősi (Weinberger) Izidor főgymn. VIII. osztálybeli tanuló f. hó 12-én,

pénteken reggel 6 órakor a város-erdőben forgópisztolyal szíven lötte magát. A kórházba még élve vitték be, hol azonban 4 órai kínos vergődések után megszűnt élni. A szerencsétlen fiu három lövést ejtett szíve táján, az egyik golyó hátul a ballapoczkánál jött ki, míg a másik két golyó a hátsó alatti fekszik. Tarczájában egy női azcképet két forint készpénzt és egy czimnélküli levelet találtak. A hátra hagyott levél szóról-szóra következőleg hangzik: „Két évvel ezelőtt amerikai párbjt vívtam, és én huztam a fekete golyót; s így morális kényszer befolyása alatt le kellett számolnom az élettel. Én biztam hogy ellenfelem megbocsájt, jöllehet életetemért nem könyörögtem előtte soha, s a napokban lettem figyelmeztetve, hogy itt van a leszámolási idő. Bocsánatot kérek szerető nagyszüleimtől anyámtól, bátyámtól, továbbá a gyöngéden szerető kedves Éva nénitől, kitől nyertem legutóbb is 30 frt segélyt, s adja az ég, hogy a rám hiába költöttek, vissza legyen neki térítve bocsánatot esdek szóval összes rokonaimtól, jó ismerőseimtől e tettemért. Ne mondjanak felettem iteletet, hisz kényszer befolyása alatt állottam. A nagytekintetű igazgató urtól és a tanári kartól, továbbá iskolatársaimtól, nemkülönbön a jóindulatu Ellenberger Gusztáv urtól és kedves csaladjától bocsánatot kérek, ha netán ellenük valamit vétetem volna. Ellenfelemmel megengesztelőök halálomban. Sírom jeltelen legyen, hogy senki se tudja merre fekszik az önkezevel kioltotnak hült teste. Isten legyen vigasztalója szerető nagyszüleimnek anyámnak és jó rokonaimnak, kiknek gyászt szenvedtem. Szöllősi, VII. gymn. tanuló.” — A 19 éves öngyilkos Szarvason született, atyja korán elhunyt, anyja pedig a keresztény hitre áttérve újból férjhez ment, s így már kora ifjúságától kezdve önmaga erejére lön utalva. Egy ideig a szarvasi kir. járásbírósnál, később pedig a kir. ügyészségnél mint díjnok volt alkalmazva. Szorgalma és ügyessége folytán mindenütt szerették. F. hó 1-én beiratkozott a főgymnasium VIII. osztálya tanulói közé és Haverda Máttyás igazgató ajánlatára Ellenberger Gusztáv gyermekeinél — mint nevelő — nyert alkalmazást, hol teljes ellátásban részesült. Nyugodjék békével!

— **Egy újabb kiállítás** megyénkben. A békés- megyei gazdasági egyesület B.-Csabán ez őszön egy gyümölcs-kiállítást rendez. Azt a kérdést vetjük fel, nem jobb lett volna-e annak az évről elmaradnia? Ugy hisszük ez az erő elforgácsolását ide-í elő s árt a szarvasi kiállításnak.

— **Lakások** a kiállítás alkalmából. Az okt. 5-én rendezendő kiállítás alkalmából a rendezőség részéről tudat, hogy a vidéki kiállítók részére lakásokról godoskodva lesz. Kik ezt igénybe óhajtnák venni, jelentkezzenek a rendezőségnel.

— **Táncvigalom.** Ugy értesülünk, hogy jövő vasárnap a kiállítás alkalmára a „Barány” vendéglő nagy termében tánc mulatság fog rendeztetni. Egy okkal több az ifjuságra is Szarvason megjelenni.

— **A jelentkezési határidő meghosszabítása.** A kiállítási rendezőség részéről ezennel tudat, hogy a kiállításra vonatkozó jelentések még holnap — hétfőn szept. 29-én estig elfogadhatók.

— **Hymen.** Ponyiczky Júlia k. a. f. h. 22-en tartá esküvőjét Horváth Antal Nagy Körös városi tanácsossal. Legyen Isten áldása frigyükön!

Gazdaság, ipar és kereskedelem.

M é h é s z e t.

A délmagyarországi méhészegylet XII-ik közgyűlése és az azzal kapcsolatos méhészeti kiállítás f. évi sept. hó 14. 15. és 16-ik napjain Nemet-Bogsán vendégszerető mezővárosságban tartatott meg. Nemet-Bogsán lakossága a közgyűlés és kiállítás ügyeinek elintézése céljából alakult helyi bizottság mindent elkövetett a közgyűlés és kiállítás sikerülése érdekében. Résztvevők az ország minden részéből voltak.

A kibocsájtott program szerinti vasárnap, vagyis e hó 14-én a kiállítás, mely a sörház igen szép termében volt elhelyezve, megnyitott. Kiállítottak: 1. Kaptárok. (méhlapok.) 2. Termények (méz, viasz és mézkészítmények) 3. Méhészeti segéd eszközök. 4. A méhészeti irodalom termékei. A kiállítást a három nap alatt igen sok érdeklődő látogatta.

A második napot, szept. hó 15-én a megnyitó beszéd után, melyet Krausz Vilmos intézett a jelenvoltakhoz, következtek a hatóságok üdvözlései Erre Kovács Antal egyleti titkár adott számot az egyesület évi tevékenységéről, a pénztárnok pedig a pénzkezelésről.

Választott egy háromtagú bizottság a számadások, egy öt tagú pedig a kiállított tárgyak megbírálása és a jutalmak odaítélésére.

A gyűlés folyamán tárgyalattak a következő szaktételek: 1. Jövedelmező-e a méhészet és mely feltételek alatt? Előadó Grand Miklós. 2. Mily módon volna a méhészet emelése leginkább és leg-hamarabb lehetséges? Előadó Ondra György. 3. A rajzásnak előmozdítása. Előadó Károlyi Gyula. 4. Méhészeti irodalmunk az 1785, 1795 és 1831 években. Előadó Kovács Antal.

Délutáni 2 órakor társasbéd volt az „Arany-szarvas” vendéglőnél, hol felköszöntések mondattak a királynak, a földművelési és a vallás és közoktatásügyi miniszterekre, mint a méhészet igazgi pártolóira, a bogsániakra, a méhészekre stb.

A keddi teendők, mint a pénztárvizsgáló bizottság jelentése, a bíráló bizottság működése a Resiczára tervbe vett kirándulás miatt még az nap intéztetett el. A számadások helyesnek találtattak, kitüntetésben pedig részeltettek: Grand Miklós méhészeti vándor tanár Bogsán lakossága által ajánlékozott ezüst serleggel, méze stb., de különösen a méhészeti téren kifejtett tevékenységéért.

E z ű s t é r e m m e l: Holzmann Raimund eszközeiért.

Bronz éremmel: Jly János mészpergetője, Kaidan János etető készülékeért.

D i s z o k m a n y a l: Eles László kaptaráriért Pinkert József viasza, Watz Nándor méze, Gertenmayer Miklós szintén mézeért.

Elismerő nyilatkozatra érdemesítették, méhészeti eszközök és termékekért: Sultag Ferencz, Vulkan János. „A nagyszabeni országos teholya. Gebhardt Imre. ifj. Haban Kristóf. Pfaffenhauser Jenő és Tót János.

Kedden, szept. 16-án kirándulás rendeztetett a resiczai vasgyár nevezettségének megtekintése céljából, mely igen szépen sikerült. Elismerő köszönetet kell itt mondanunk az állami vaspálya társaságnak és előkezen hivatalnokainak, kik a kirándulókat szívélyesen fogadták és közegeik közül többeket megbiztak az egyes művelési ágak megmagyarázásával.

A kirándulásból délután hazatérve, megegy-szer megköszönve a derék bogvániak szíves vendég szeretetét, kiki azon tudattal távoztt otthonába hogy a délmagy. méhészegylet közgyűlése es kiállítás a vidékre igen jó hatással volt, a méhészet terjedésének pedig előmozdítására szolgált.

Kivonat a városi hirdetőkönyvből.

Közöshadseregbeli tartalékosok szemléje az 1874. 75. 76 és 77-ik beliek okt. 21. az 1878—83-ig okt. 22-én mindenkor reggeli 8 órakor lesz megtartva. Ez alkalmából figyelmeztetnek itten tartózkodó idegen tartalékosok, hogy ezen szemlén szintén megjelenjenek. A ki pedig ezen szemlén meg nem jelennek, az nov. 20-ára reggeli 8 órára B.-Gyulára lenne köteles bevonulni. — A regale közbirtokosság okt. 13-án közgyűlést fog tartani. Tárnya: a temető alá szükséges földterület kijelölése, Ugyancsak a regale közbirtokosság okt. 15-én fogja az osztalekkiosztását megindítani. — Felsőöltátnak a városi iparosok, a kik alakítani és külön a kik nem akarnak alakítani ipartestületeket véleményes irásbeli jelentésüket a szolgáló hivatalnál minden nap okt. 15—21 nyujtsák be. — A közbirtokosság ma d. u. 2 órakor 6 évre bérbe adja új temető melletti szántóföldjét.

Eladó földek: Bobvos János felquartás, Frankó Samu 9 hold. Kugyela András 2 h. Podani János 10 h. Bohnyát István 1 quarta, Arnóczky András felquarta, Konyecny János 7 h. Párkányi Pálné 14 kond. hold, Tóth György Maczonka 1 quarta, Kondacs János 6 h. Prjevára 19 h. Magyar Mih. felquarta, Konkusz István 5 kenderföld, Medvegy Jan. 2 h. Galó János 28 h. Sztruhár János 24 h. Csicsel Pál 2 quarta, Pollák Em. örökösei szülő Maczóban, Balazs Pál 16 h.

Eladó házak: Laurinyecz János 1219 sz. Gutyan András 1196. sz. Ganyecz János 1384. szám alatt.

Több felől nyilvánított óhajra e rovatunkat ezettől állandón fogjuk fenntartani. Igaz ugyan, hogy ezen rovat szerkesztése annyiban átközik nehézségbe, hogy mindég csak a mult vasárnapi hirdetéseknek adhat helyet; a lap megjelenése napjának hirdetései többnyire csak akkor nap reggelén mondatnak be s akkor már a mi lapunk a nyomdát elhagyta Szerk.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Mihálfi József.

H I R D E T E S.

Elsőrendő csurgatott és lépés méz kilója 50 kr. kapható alulírott kereskedőnél.

Ugyancsak ott egy jó családból való fiú felvétetik tanoncúl a kereskedésbe.

Szarvason, szept. 28. 1884.

3—1 Mázor József kereskedő.

